

Mijn Kosovo weekboek (6de week)

Maan 09 Nov 09

Blijkbaar vergeet ik soms een afkorting achteraan uit te leggen waardoor sommigen niet kunnen volgen. Daarom zal ik nu iets anders proberen. Wie weet vergeet ik het zo niet?

Vandaag vernemen we dat we de volgende dagen geen 'baladex' krijgen. We mogen niet buiten zonder operationele opdracht. We moeten dus binnen blijven. Jammer. We zullen dus iets anders moeten vinden om ons bezig te houden.

Na de parade begint de dag van de vergaderingen. Ik begin de tel kwijt te geraken. Wekelijkse vergadering over de overgang naar Battle Group, met de COS en collega's, ...

In de namiddag even over en weer geweest naar het kamp Nothing Hill. Jongens, die Slovenen zijn streng. Het duurde toch eventjes voor we binnen mochten. Daarna met de verantwoordelijke Logistiek gesproken en een beetje uitleg over de rapportering gegeven. Ook hun materieel bekeken en gefotografeerd. Op het einde kregen we een fles wijn. Ze weten hier van aanpakken en netwerking.

Qua vervoer heb ik hier wel een aantal keuzes. Naast een Xsara voor mijn dienst doen we soms de verplaatsing met wat we smalend de Combat Quinze (C-15) noemen.

Zowel in het heengaan als het terugkomen in de file gestaan. Daarvoor moet je naar Kosovo komen! De eerste file werd veroorzaakt door een Frans konvooi van een grote brandstoftank uit het kamp dat ze aan het opkuisen zijn. De reden voor de file in het terugkeren is me nog altijd niet duidelijk. Maar die ging tot aan het kamp. De veiligheidsmaatregelen?

Opmerking: Dit weekboek is een persoonlijk document van mijn ervaringen in Kosovo.

Daardoor kwam ik te laat voor het laatste groepsgesprek met Luxemburgers. Eventjes maar. Het was een laatste aftoetsing en een herhaling dat onze deur blijft open staan. Ik vond dat ik daar moest zijn, als militair en als mens. Het gaat immers om jonge soldaten.

Gelukkig was de Belgische RMO er want ze was als tegenpool voor sommige Franse dokters meer dan welkom. Het is niet omdat je geneeskunde gestudeerd hebt, dat je psychologisch onderlegd bent.

De teruggekeerde luitenant spreidde een mooi staaltje van leiderschap ten toon. Voor zijn soldaten vertelde hij dat hij er moeilijk mee had en dat hij het niet verstond. Als officier vertelde hij hen dat hij het ook niet begrijpt en dat het heel gewoon is daarover te praten. Puik!

Na de sessie nog eventjes met hem nagepraat. Blijkbaar is hij teruggeroepen voor twee weken. Hij vond het zijn plicht om dit te doen en om zijn collega-vriend aan te kleden, de kamer op te ruimen, ... Dat alles had hij in de KMS¹ geleerd. We werden allemaal uitgenodigd voor zaterdag voor de viering van Sint-Maarten, de patroonheilige van het Luxemburgs leger. Een goed moment om iedereen te spreken in een ontspannen sfeer.

Door het late werk en de afwezigheid van Calle niemand aan de lijn gehad. Wel een antwoord op mijn vraag betreffende virusproblemen in mijn mailbox gevonden. Dat ik mijn PC niet mocht mee hebben. Dat wist ik, maar zonder VPN² kan in moeilijk bijspringen als dat nodig mocht blijken. In ieder geval is mijn probleem hiermee niet opgelost.

Vorige week nog een mooi compliment van een Franse LtKol³ gehad. Hij zei me dat het toch handig was dat ik als Franstalige zo goed Engels sprak. Hem uitgelegd dat ik helemaal niet Franstalig ben, maar Nederlandstalig. Had hij gedronken?

Dins 10 Nov 09: Van probleem naar voordeel

Het kan soms snel verkeerd lopen.

Zondag, na de korpsmaaltijd, kreeg ik een telefoontje van de Denen met de vraag of het vervoer van hun gepantserde voertuigen geregeld was. Alleen voor maandag was het niet in orde. Omdat ik wist dat de Belgen een grote transporteur hadden, belde ik naar hen. Alles was snel in kannen en kruiken. Dat dacht ik toch.

Deze morgen een kwade mail, CC de COS⁴, van het Frans Bn⁵ in mijn mailbox gevonden. De chef van de operaties vond dat ik het Belgisch detachement niet te bevelen had. De Belgen hingen immers van hem af.

Zonder in detail te treden, maar ik vind dat hij niet helemaal gelijk had, maar ook niet helemaal ongelijk. Tevens vond ik dit geen veldslag waard, dus moest ik er iets

¹ KMS = Koninklijk Militaire School te Brussel.

² VPN = Virtual Personnel Network = systeem zodat je van op afstand kunt werken op het intranet

³ LtKol = Luitenant-Kolonel

⁴ COS = Chief Of Staff, de chef van het hoofdkwartier

⁵ Bn = Battalion

anders op vinden. Maar eerst de schade beperken en dus direct bij de COS aankloppen. Hem het verhaal kort gedaan en gezegd dat ik alle schuld op mij nam.

Enige tijd later kreeg ik ter Info een mail van de COS waarin hij schreef 'Sorry and a beer for you' aan de Franse chef. Dit was de opening die ik zocht. Onze chauffeur Leon moest toch naar Belvédère en ik vroeg of hij twee Leffes en een briefje over geleerde lessen wou afleveren.

Het duurde enige tijd voordat ik een mail terug kreeg, maar uit de inhoud bleek dat mijn opzet geslaagd was. In zijn mail verwees hij naar de noodzaak om lessen te identificeren en te leren, en dat het op deze wijze zeer leuk was. Hij zou het resultaat van de lessen niet alleen uitdrinken en stond er op deze samen met me te delen. Later is hij me persoonlijk komen bezoeken om zich te excuseren voor zijn overdreven reactie. Voilà, hoe alles in een opportuniteit kan omgezet worden.

De rest van de tijd me nuttig gemaakt met het verbeteren van de briefings over onze werking en vergaderingen over oefeningen.

We zijn begonnen met de afbouw van het aantal rapporten door beetje bij beetje die rapporten waarvan we de oorsprong niet kennen niet meer te zenden. Tot nu toe heeft er nog niemand geklaagd.

Op de vergadering over de SOP kwam mijn ervaring in dit domein goed van pas. Blijkbaar blijven we als organisaties met dezelfde problemen sukkelen. De deelnemers een klein woordje uitleg over documentbeheersing en 'familiarisation charts', een systeem om iemand uit te leggen welke document hij moet lezen, gegeven. Zeer succesvol!

Door een extra vergadering na de vooruitgeschoven update van de generaal, zeer laat gaan eten.

In mijn mailbox het negatief antwoord gevonden op mijn vraag naar Belgische mosselen. Het is blijkbaar niet de gewoonte dat een verkenningsploeg mosselen mee brengt. Zeer jammer!

Na de weken hier vind ik dat er twee dingen ontbreken. Het eerste is de mogelijkheid tot echte ontspanning. Blijkbaar lukt het me niet om volledig te ontspannen. Steeds hangt het werk wel ergens rond. Mentaal blijf ik steeds een beetje moe. Het tweede zijn de knuffelmomenten in ons gezin. Om één of andere reden heb ik nood aan menselijk contact. Is dit misschien het moment om boomknuffelaar te worden?

Woens 11 Nov 09: Wapenstilstand of begin oorlog?

Deze ochtend was het koud en mistig. Een echt grijze dag passend voor een wapenstilstand. We begonnen om 8u30 met een 'medal parade' zoals ze dat hier noemen. De bedoeling is dat er een paar militaire op deze parade hun medailles krijgen. Normaal gaat het hier om de NATO medaille non-Art 5. Dit is de medaille uitgereikt door de Secretaris Generaal aan alle militairen die langer dan 1 maand in een operatie zitten. Het Art 5 verwijst naar het artikel van het NATO verdrag en handelt over de wederzijdse hulp in het geval van een aanval op een NATO land, een oorlog dus. Maar vandaag kregen alleen Fransen een Franse medaille.

Stilstaan in deze koude was een beproeving, maar het multinationalaal schouwspel was het waard. Het begon met de Grieken die te laat waren en daardoor een te kleine plaats kregen. De Griekse bevelhebber wou de Fransen overtuigen om iedereen een paar meter te verplaatsen, maar de Fransen bleven staan. Dan maar de andere pelotons een beetje aan de kant geduwd. Toen bleek dat hun vaandel twee meter verkeerd stond, demonstreerden ze een mooi stukje drill. Met zijn zessen twee maal een stap op zij. Toen een Frans detachement deze stap wou na-apen, had het meer weg van een Mozes die de Rode Zee splitste. Hilariteit!

Als Belgen leren we bij de groet dat onze hand en arm op één lijn moeten staan, maar de Denen zijn nooit in België opgeleid. Zijn 'breken' hun arm. Raar zicht.

Maar het meest verrassende was de medaille uitreiking zelf. Bij een presidentiële medaille knuffelt de generaal de ontvanger. Dit gebaar noemen ze de 'accolade'. Rare jongens die Fransen.

Na de parade was ik samen met de andere belangrijke functies van het HQ⁶ uitgenodigd voor een koffie met de generaal. Hier wensen ze de ontvangers van medailles nog gelukwensen, zelfs de zogenaamde 'ouderdomsmedailles'. Vandaag zal ik dat dus veel mogen doen!

Na de koffie moest mijn dienst een briefing aan drie Fransen geven over Logistiek en Personeel. Dit Frans team moet de nieuwe ploeg voor januari klaarstomen. Mijn opzet was dat iedereen zijn deel mocht briefen, zo kwamen ze ook eens aan bod. Jammer genoeg nam mijn Marokkaanse officier deze gelegenheid te baat om zijn mening over wie aan de volgende cursus moest deelnemen te ventileren.

Na de goede briefing werd het probleem met de Franse trekker voor het transporteren van het Deense infanterievoertuig op mijn bord geworpen. Zouden de Belgen een uitweg kunnen bieden? Jammer genoeg niet. Dan maar iets anders proberen. Uiteindelijk werd de opdracht geannuleerd.

De SOP in onze tak herbekeken. Welke kunnen we afschaffen?

De Marokkaan aangesproken dat het niet gepast is om tijdens een briefing je mening proberen door te drukken. Aangezien ik niet overtuigd ben dat hij voor een tweede keer naar de cursus moet en hij dit wist, was dat niet gepast. Het kwam tot een kleine ontploffing. Jammer genoeg kon de korte discussie niet verder gezet worden vanwege een volgende vergadering over de toekomst. De vergadering liep uit zodat ook daarna het gesprek niet verder gezet kon worden.

Zoals afgesproken vroeg naar Belvédère gereden zodat we, Leon en ik, daar konden eten. Het restaurant gesloten en er restte ons niets anders dan te wachten. Gelukkig waren we niet de enigen zodat we toch gesprekpartners hadden.

De parade zelf was de moeite. De Belgische drill is veel mooier, en dat bevestigen de Fransen, maar FREBAT⁷ demonstreerde dat ze wisten hoe je een medal parade moet organiseren. Hoewel de troepen al ter plaatse staan en dus niet opkomen of afgaan waardoor het een statische parade is, maakte de doedelzak en het zingen veel goed.

⁶ HQ = Headquarters of Hoofdkwartier

⁷ FREBAT = Frans Bn met o.a. Belgen en Marokkanen

Door een perfect uitgevoerd scenario van waterval; generaal geeft medailles aan de commandanten, zij geven die aan de detachementscommandant, zij op hun beurt aan de peletonscommandanten, deze laatste aan hun mensen; kregen meer dan 500 militairen hun NATO medaille. Puik!

Wij als genodigden kregen wel een stoel, maar die hebben we niet gebruikt. Zoals iedereen bleven we recht staan. Tevens volgen de Franse genodigden de bevelen van de commandant op. Rare jongens die Fransen.

Na de parade was er een receptie met champagne en daarna een 'standing dinner'. Ook goed in elkaar gestoken. Two cans rule?

Het was dus veel later dan verwacht toen ik de deur van mijn container dicht trok.

Don 12 Nov 09

Deze nacht niet goed geslapen. Nee, niet door de champagne, maar door de mijmeringen over het komende gesprek met de Marokkaan. Ik kan het niet meer uitstellen want het dreigt uit de hand te lopen. Maar voor ik dit doe, toch eerst gaan aankloppen bij mijn Belgische collega.

Zoals iedere dag hier was ook deze één vol van vergaderingen. Ik geraak meer en meer de tel kwijt. Welke vergadering? Welke dag? Welk uur?

Ook gestart met het schrijven van een nieuwe SOP. Ik teken immers voor allerlei kaarten, maar er is geen SOP over. De nota die deze kaarten behandelt, stamt uit het vorig mandaat.

Er blijkt ook een probleem met de Deense munitie te zijn. Die moet binnenkort hier opgeslagen worden. De hoeveelheid blijkt veel te zijn en tevens samen met de reeds aanwezig Franse munitie blijkt de veiligheidszone veel te groot te worden. Leuk. Een nieuwe puzzel dat opgelost dient te worden. Ook moet er nog een Belgische MILAN⁸ container uit het munitie depot verwijderd worden.

Als ontspanning 4 toeren gelopen. Maar weinig tijd om er van te genieten want er is al weer een vergadering. Deze keer met EULEX.

Op mijn vraag voor recente foto's van de kampen, stuurt G2 (inlichtingen) me naar de verkenningseenheid. Daar ontdek ik een schat aan informatie over kampen en wegen. Waarom heeft mij niemand dat verteld. De verkenningsofficier vroeg zich dit ook af. Maar nu ken ik de weg!

Ook de Fransen hebben te kampen met computervirussen. Hierdoor kunnen we geen files uitwisselen tussen de verschillende netwerken. Hopelijk heb ik die niet binnen gebracht

Gaan eten en dan een beetje geSkyped met de ongeruste familieleden. Twee dagen niet gesproken leidt blijkbaar tot vragen. Geen probleem, ik ben er nog de volle 100%.

In de mail het bericht over de Belgische verkenning gelezen. Er komt blijkbaar een ploeg om te kijken hoe het vertrek geregeld moet worden.

⁸ MILAN = geleide anti-tank raket

De 20 kg mosselen in voorraad blijken slecht 3 kg te wegen. Te weinig. We moeten dus een alternatief voor zondag vinden. Pannenkoeken? Oeps, worden we niet in het Te Deum te Pristina verwacht? Toch even checken.

Vrij 13 Nov 09: Ongeluksdag?

Terug niet goed geslapen. Gisteren niet met de Marokkaan kunnen spreken, dus vandaag moet het gebeuren. Ik kijk er niet echt naar uit, want dit kan escaleren. 's Morgens een mail van hem gevonden waarin hij de verhuis regelt met de andere ACOS⁹. Dit is er over. Waant hij zich nu ACOS Spt?

Het gesprek begon zeer fel. Ik wees hem op het feit dat ik de chef was en dat de beslissingsbevoegdheid bij mij lag. Hij verweet me dat ik hem zijn bevoegdheden afnam. In de eerste luwte na het spuwen van wat op onze levers lag, wou hij vertrekken. Ik liet hem echter niet gaan en liet hem de deur dicht doen. We moesten duidelijke afspraken maken om goed verder te kunnen werken. Daarin zijn we uiteindelijk geslaagd, hoewel ik overtuigd ben dat ik het nog een paar keer zal moeten herhalen. Maar wie weet?

Verder aan de SOP gewerkt. Een beetje systeem in de chaos proberen te brengen. De Grieken bezocht om kennis te maken. Best een gezellige ploeg. Een beetje over koetjes en kalfjes gesproken en dat konden ze blijkbaar appreciëren. De RMO meegenomen. Niet voor psychologische ondersteuning, maar ze was nog nooit in het bouwvallig Grieks kamp geweest. De Grieken ook gepolst naar hun interesse in de overname van de Belgische onderhoudsloods.

In de namiddag een vergadering over de voorbereiding van de nieuwe Battle Group? Met de LEGAD¹⁰ gediscussieerd over gevangnissen en in beslag genomen wapens. Ja, dat is ook logistiek. Een breed domein hé.

Vanavond een pizza gegeten. We hebben ons voorgenomen om iedere dag 1 Albanees of Servisch woord per dag te leren. De reacties van de lokalen zijn in ieder geval leuk. Alleen opletten dat we geen Albanees tegen een Serviër, of omgekeerd, spreken.

's Avonds met de kids gesproken. Loic is boos op mij. Blijkbaar spreek ik niet genoeg met hem. Nu ja, iedere dag Skypen en een weekbrief vreten aan je mogelijkheden om iets nieuws te vertellen.

Zat 14 Nov 09

Ons gebogen over SNIC¹¹. Morgen moeten we opnieuw starten, maar we hebben nog niets ontvangen en ook niet voorgeschreven. Dringend werk dus. We willen echter alles dekken, zodat het nog eventjes zal duren. Gezien het goede weer, we kunnen 's middags zonder jas buiten eten, lijkt het me niet levensnoodzakelijk.

⁹ ACOS = Assistent Chief of Staf

¹⁰ LEGAD = Legal adviser, adviseur van de generaal betreffende de legale aspecten

¹¹ SNIC = SNow and ICe clearance, het rapport over de toestand van de wegen in de winter. Een beetje wat er in het weerbericht gegeven wordt.

Bij de ASIA¹² een afspraak voor de Belgische ploeg kunnen regelen. Ook gesproken over de aanpak van verhuis die we aan de Grieken moeten voorstellen. Beter dat we het initiatief nemen, dan dat we verrast worden.

Met de Deense logistiek verantwoordelijke over het probleem munitie gesproken. Dit wordt nog een technische discussie! Verder de SOP geschreven. De schrapping van een SOP voorgesteld. Ze weten hier niet hoe dat moet.

Deze morgen met een pijnlijke rechtervoet opgestaan. Blijkbaar geraken mijn voeten oververmoeid door de bottinnen. Wat wil je, bijna nooit die schoenen gedragen en nu maanden een stuk. Echter nog te vroeg om naar de dokter te gaan. Zeker omdat met mijn oude schoenen alles beter gaat. Andere soepelere schoenen kopen? Jammer genoeg is er geen maat 43 meer in stock. Ik zal dus naar Pristina moeten gaan en dat mag nu niet.

Voor de briefing aan de generaal het materiaal van het bezoekend Bn in Nothing Hill toegevoegd. Om een voor mij duistere reden stonden ze niet op de slide vermeld. Nu wel.

Nu pas de vraag gekregen om een analyse van de nieuwe omgeving te doen, tegen morgen. Zo gaat dat niet. Toch uitstel gekregen, want het was inderdaad niet fair. Ze waren me vergeten.

Vanavond houden de Fransen weer karaoke, maar ik ben uitgenodigd bij de Luxemburgers. Het was een leuk feestje? Blijkbaar zijn ze allemaal op hetzelfde moment gerekruteerd en voor dezelfde opdracht. Er is een hechte groepsgeest, familie? Er was genoeg champagne, eten, Luxemburgse ham, bier, ... voor een geslaagd feest.

Vanavond geen Skype. Beide partijen waren aan het feesten. Ook gelezen dat we de laatste Belgen in de staf zullen zijn. Geen vervanging. Sorry Rudi.

Zond 13 Nov 09: Dag van de Dynastie

We moesten dus niet naar het Te Deum. We konden vandaag uitslapen, dat is opstaan om 08u00. Daarna het SNIC rapport opgesteld. Dit rapport moet vanaf 15 november opgestuurd worden. Maar het is hier mooi weer! Dus louter papiervulling.

Veel last van mijn voet. Daardoor beslist om de ganse dag in sportkledij te lopen. Deze ochtend container gestofzuigd en gedweild. Wasmachine gevuld en kleren te drogen gehangen. Daarna een aantal uren gestoken in het schrijven van deze weekbrief. Hoewel ik nog niet iedere dag schrijf, noteer ik toch de hoofdpunten. Zo weet ik ten minste nog wat op welke dag gebeurd is.

Deze morgen ook 'een brief aan de familie' aan de bijna vertrekkers gegeven. Deze brief, gebaseerd op een brief die ik in de files Rudi gevonden heb, omschrijft in de vorm van raadgevingen aan de achterblijvers het dagelijks leven hier in Kosovo. Ik stuur die wel één van de dagen door.

¹² ASIA = Adjoint Soutien Interarmées, oftewel de adjunct van de generaal voor wat betreft de Franse ondersteuning van de operaties.

Hoesy's Kosovo dagboek

Om 14u00, na met de helft van de familie gechat te hebben, aan de pannenkoeken begonnen. Waarom? Wel vandaag dag van de Dynastie. Dynastie van 'le plat pays qui est le mien'. Plat = pannenkoeken. Voilà.

Hoewel de ingrediënten niet afgewogen werden, waren de pannenkoeken een succes. Onze Deense buren, Franse en Luxemburgse collega's waren in de wolken. Zeker over de pannenkoeken met Kriek en Hoegaerden, of geflambeerd. We hebben er nog over voor het ontbijt van morgen.

Hieronder een paar sfeerbeelden van ons Belgisch feestje. Er is ook een filmpje van, maar dat is voor later.

Nu nog een beetje brainstormen en daarna slapen. Morgen start een nieuwe week.

Zoals je gemerkt hebt, deze week weinig foto's. Ik heb enkele Franse filmpjes over onze activiteiten in het noorden. Ik stuur die deze week op. Opgepast, het zijn een tiental Mb! Het kan dus zijn dat je niets ontvangt.

Hoesy

'International logistic co-ordination must always involve some invasion of the economic rights, independence, and sovereignty of each nation of the alliance.'
Rear Admiral Henry E. Eccles: Logistics in the National Defence (1959)